

43. И когато ся разиде съборъ-тъ, мнозина отъ Іудей-тъ и отъ благочестивы-тъ прозелиты тръгнѣхъ слѣдъ Павла и Варнавѣ; които като ся разговаряхъ съ тѣхъ убѣждавахъ ги да прѣбѣдватъ въ Божіѣ-тѣ благодать.

44. И въ идущѣ-тѣ сѣботѣ събра ся токо речи всичкый-тъ градъ, да чуѣтъ слово-то Божіе.

45. А Іудей-тъ като видѣхъ събранный-тъ народъ, исполнихъ ся отъ зависть, и съ противорѣчіе и хулы говоряхъ противъ това което Павелъ казуваше.

46. Но Павелъ и Варнава дързновенно говоряхъ и рекохъ: Нужно бѣ първомъ вамъ да ся проповѣда слово-то Божіе; но понеже го отхвърляте, и сами себе си имате недостойны за вѣчный животъ, ето обращамы ся къмъ язычници-тъ;

47. Защото така ни заповѣда Господъ; Положихъ тя за свѣтило на язычници-тъ, да бѣдешъ за спасеніе до послѣдній-тъ край на земѣ-тѣ.

48. И язычници-тъ като чувахъ, радувахъ ся и славяхъ слово-то Господне; и повѣрувахъ всички които бѣхъ отредени за вѣчный животъ.

49. И слово-то Господне ся распростираше по всичкѣ тѣзи странѣ.

50. А Іудей-тъ подсторихъ набожны-тъ и почтенны-тъ жены, и първы-тъ въ градъ-тъ, и повдигнѣхъ гоненіе врѣхъ Павла и Варнавѣ, и ги испѣдихъ отъ прѣдѣлы-тъ си.

51. А тѣ отръсихъ на тѣхъ и прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си, и дойдохъ въ Иконіѣ.

52. И ученици-тъ ся исполнихъ съ радость и съ Духъ Святъ.

ГЛАВА 14.

1. А въ Иконіѣ, тѣ влѣзохъ наедно въ съборище-то Іудейско, и говорихъ така, щото много множество Іудей и Еллини повѣрувахъ.